

Vlaj Lajos

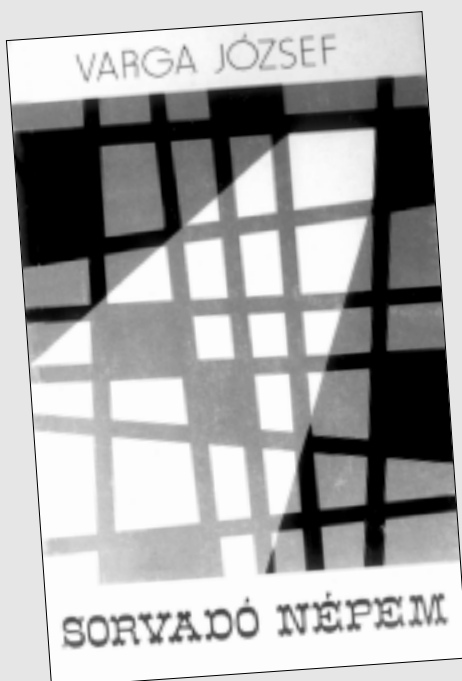
Drága föld

Csak a tudata a tiéd, hogy
Ím itt virul a drága föld.
Kápra adalék koldusbothoz,
Hogy magadat még meg ne öld.

Csak a gyönyöre a tiéd, hogy
Öltöztess hűnyó lelkedet,
Legyen mi fénylik a sírbolthoz
Hova leteszik tetemed.

Csak a lelkeddel járhat még itt
Hol e föld a Szellem-vendégít
Traktálja szépséggel tele.

De tűz-borából másnak csorgat,
Kenyértelen állad fölkhophat.
Szépségébe pusztulhatsz bele!

Varga József

Meddig magyar a magyar?!

A megsértett énem szól hozzátok
A sárba kényszerített Magam,
Kik itt éltek már több évszázada,
S szigetté tett a történelem.
Anyánk szép nyelvét ne feledjétek,
Csábítsanak idegen hatások,
Pogányos-kötésű Dózsa-fajta
Rokon, légy erős, szikla-smaragd!...
Csak tollam hegyére billent bánatos szavam:
Meddig marad itt igazán magyar a magyar?!

Nézzétek a rét magányos tölgyét!
Kelet viharos szelét állja,
Bár törzsét pusztító féreg járja.
Ágai derűs égbe nyúlnak,
Gyér lombja között szégyenek múlnak.
Mégis dacol az idővel, góggel,
Apró csemetéket nevel, gonddal,
Büszke, tudatos tölgyifjakat!...
Csak tollam hegyére billent bánatos szavam:
Meddig marad itt igazán magyar a magyar?!

A vadon rendjét ne rontsátok meg
Emberalkotta csáb célokért!
A farkas fiait nem kutyának
Szüli, hű, talpnyaló szukának.
Élj jogoddal hős Árpád-ivadék!
Nem látod, hogy gyérül a Maradék?
Sziükség van rád e gigászi rendben;
Légy bátor, konok, s ne hagyj magad!...
Csak tollam hegyére billent bánatos szavam:
Meddig marad itt igazán magyar a magyar?!